

- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1889/2005 par skaidras naudas kontroli, kuru ievieš Kopienas teritorijā vai izved no tās, 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz dalībvalstīm piemērot administratīvu sankciju – pilnīgu nedeklarētās naudas summas konfiskāciju –, tām neveicot preventīvu vai vēlāku naudas summu izcelsmes vai galamērķa pārbaudi, un neatkarīgi no šo summu izcelsmes vai galamērķa?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1889/2005 (2005. gada 26. oktobris) par skaidras naudas kontroli, kuru ievieš Kopienas teritorijā vai izved no tās (OV 2005, L 309, 9. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 16. septembrī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) –
Viesgo Infraestructuras Energéticas, S.L./Administración del Estado u.c.**

(Lieta C-683/19)

(2019/C 423/28)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Viesgo Infraestructuras Energéticas, S.L.

Atbildētājas: Administración del Estado, Iberdrola, S.A., Gas Natural SDG, S.A., EDP España, S.A., CIDE, Asociación de Distribuidores de Energía Eléctrica, Endesa, S.A., Agri-Energía, S.A., Navarro Generación, S.A., Electra del Cardener, Servilano García, S.A., Energías de Benasque, S.L., Candín Energía, S.L., Cooperativa Eléctrica Benéfica Catalense, Cooperativa Valenciana, Eléctrica Vaquer, S.A., Hijos de José Bassols, S.A., Electra Aduriz, S.A., El Gas, S.A., Estabanell y Pahisa, S.A., Electra Caldense, S.A., Cooperativa Popular de Fluid Electric Camprodon, S.C.C.L., Fuciños Rivas, S.L., Electra del Maestrazgo, S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši iedibinātajai Tiesas judikatūrai, tostarp tās spriedumiem, 2010. gada 20. aprīlis (lieta C-265/08, *Federutility*) (¹), un 2016. gada 7. septembris (lieta C-121/15, *ANODE*) (²), ar Direktīvas 2009/72 (³) 3. panta 2. punkta prasībām ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums — kā tas, kas ir noteikts 2013. gada 26. decembra Likuma 24/2013 45. panta 4. punktā, kurš vēlāk ir īstenots ar 2014. gada 21. novembra Karaļa dekrēta 968/2014 2. un 3. pantu — kurā sociālās atlaides (*bono social*) finansēšanas pienākums tiek uzlikts noteiktiem elektrosistēmas uzņēmumiem, proti, uzņēmumu grupu mātesuzņēmumiem vai attiecīgajā gadījumā uzņēmumiem, kas vienlaikus īsteno elektroenerģijas ražošanas, sadales un tirdzniecības darbības, lai gan daži no šiem pienākuma subjektiem ir maznozīmīgi nozarē kopumā, turpretī atbrīvojot no šā pienākuma citus uzņēmumus vai uzņēmumu grupas, kas iespējami ir labākā situācijā, lai uzņemtos šīs izmaksas vai nu sava apgrozījuma vai relatīvā lieluma kādā no darbības nozarēm dēļ, vai tāpēc, ka tie vai tās veic divas no šīm darbībām vienlaikus un integrētā veidā?
- 2) Vai ar minētajā Direktīvas 2009/72/EK 3. panta 2. punktā noteikto samērīguma prasību ir saderīgs valsts tiesiskais regulējums, no kura izriet, ka sociālās atlaides finansēšanas pienākums tiek noteikts nevis izņēmuma kārtā un uz ierobežotu laiku, bet gan uz nenoteiktu laiku un neparedzot nekādu atmaksu vai kompensācijas pasākumu?

(¹) EU:C:2010:205

(²) EU:C:2016:637

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV 2009, L 211, 55. lpp.).